

Allt är borta

borta är allt. Borta är natten, snön. Jag låser upp dörren och går in till dej. Du sitter vid ditt fönster och ser solen gå ned. Jag stryker lätt om din kind, du har en fjäril i din hand, den ligger så stilla att man hör den andas, mjuka silkesvingar mot höstens hud. Där ute är allt borta, drömmarna, bussarna och gatorna. Du bara sitter och tittar ut. Du blundar när skeppen glider förbi. De glider som ett osynligt brev utan ord, lamporna som blänker, vaggas dom fram och åter, som tankar som håller kvar någonting ömt och kärt. Borta är tiden, luften mellan oss är som ett hav, man ser så oändligt mycket längre när man skriver i kvällen. Då susar allt lätt mellan fasaderna när du lyfter blicken och ler, tar min hand och leder mej hem.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Gullberg med Poeter.se id #20174 innehar upphovsrätten